

Őszi szabadtéri séták

Japán kert

a zuglói KMASZC Varga Márton Kertészeti és Földmérési Technikum és Kollégium területén

2021.10.14-én voltunk a Japán kertben a Budapesti Művelődési Központ szervezésével. Egyesületünkben heten vettünk részt a kiránduláson. Az iskola egyik oktatója volt a vezetőnk, akitől nagyon sok érdekességet tudtunk meg. A forgalmas Mogyoródi útról az iskola területére érve még nem is sejtettük, hogy igazi csodahely várt ránk. A japánok szerint a kertben töltött idő felér egy meditációval.

A Japán kertet **Varga Márton**, a híres kertész és tanár tervezte és építette 1928-ban, amely idehaza akkor még ismeretlen dolog volt. Ő alapította az iskolát is, amely a nevét viseli.

A kert immár 92 éves, és bár átesett kisebb-nagyobb felújításokon, még ma is az eredeti tervek és koncepció szerint tartják fenn, amit a hagyománytisztelő japánok nagyra értékelnek.

Típusa szerint egy archaikus síkvidéki teakert a Muromachi korszakból, amely a több évezredes japán kertépítészeti hagyomány utolsó előtti korszaka volt.

Ezek a **teaszertartás** köré épülő kertek régen a kikapcsolódást szolgálták. A lelassulást, befelé fordulást segíti a kertben kiépült **tórendszer**, amelyben ázsiai **mandarinrécék** és **indiai futókacsák** úszkálnak. A növények közül pedig a lilaakác, az aranyvessző, a japánbirs és a szecsuanai mamutfenyő teszi még autentikusabbá a helyet.

A **teknőc- és darusziget** a japánok két mitikus állatára utal, a „Sóhajok hídján” végigsétálva pedig kívánhatunk valamit, és a legendák szerint a kívánságunk valóra fog válni. A 30-as években még a japán hercegi pár is tiszteletét tette itt egy teaszertartáson, és annyira elégedettek voltak, hogy cserébe növényeket küldtek a kertésznek a császári palotából.

A kert hangulatát meghatározó **kövek** (forrásmész, édesvízi mészkő) 1927-ben, a fogaskerekű vasút pályájának korszerűsítésekor kerültek a felszínre, melyeket lovas fogatokkal szállítottak az épülő japánkertbe. A műtárgyakat és a növényeket a korabeli építők nagy gonddal gyűjtötték egybe és helyezték el a megfelelő helyekre.

A jelenlegi állapotban 3000 négyzetméteres kert központi része a japánkertek történetében jelentős Kamakura (1185-1333) és Muromachi (1333-1573) korszakot reprezentálja. Rendeltetése szerint a formai szempontokat is figyelembe véve, a kert a **tavas sétakertek** rendszerébe sorolható.

Alapja a 200 négyzetméter nagyságú, erősen tagolt partvonalú **tórendszer**, melyben a jelentősebb egységeket művészien építették meg. Ezek: „**Vízesés**”, „**Teknőcsziget**”, „**Darusziget**” valamint a „**Semmiség óceánja**”. Átlagos vízmélysége 20 cm, rajta több áthidaló kő- és lépcső vezet, melyek megkönnyítik a rejtett zúgok felderítését. A kert műtárgyai rusztikus megjelenésükkel fokozzák a kert esztétikai hatását. Így például a **kőlámpások, hidak, kőpadok**. A kert szélén áll a távolságérzetet keltő „**Fuji-san**” stilizált havas csúcsa, végpontján pedig a fedett **lugas** található.

Az iskola tanárai és diákjai a kezdetektől fogva gyűjtötték és telepítették a növényeket, a kert mára rendkívül gazdag növényállománnyal rendelkezik, melyek között jellegzetes távol-keleti növények és valódi különlegességek is akadnak.

A japánkertben megtalálható legjellegzetesebb növényfajok a tűzvörös juhar, a kerti mályvacserje, a törpe mandula, a japán ruta, a korai juhar, a közönséges pagodafa és a lilaakác.

A kert **legidősebb** és egyik **legtekintélyesebb fája egy korai juhar, 130-150 éves**. A növények között található többek között egy **lombhullató kínai mamutfenyő**, amely 28 méteres magasságával Magyarország egyik legidősebb és legnagyobb példánya. A másik fa az 1961-ben telepített **himalájai selyemfenyő**, amely különleges lombszínével, monumentális, talaj felszínétől ágas ún. „szoknyás” alakjával és hatalmas méreteivel szintén egyedülálló az országban.

Tavasszal virágba borul a **magnólia**, a Távol-Keleten nagy tiszteletnek örvendő, gyógyító hatással rendelkező és hosszú életű **páfrányfenyő**. Különleges bizarr formájú a csüngő ágú **japánakác** és persze a **cseresznyefa**, ami nélkül elképzelhetetlen egy japánkert. Májusban a tó felszínén **tündérrózsák** lebegnek, a vízparton bambuszok látványa varázsolja el a látogatókat.

Lejegyezte: Makszin Márta